

- דחוף -
- לתשומת לב אישית -

לכבוד:
מר יאיר שירן
מנהל מינהל תעשיות
משרד הכלכלה
ירושלים

בדוא"ל: Yair.Shiran@moital.gov.il

הנדון: התייחסות לטיטות צו יצוא חופשי (תיקון מס' 2) התשע"ג-2013

לאחרונה הועברה להערוטינו, טיטות - תיקון מס' 2 בצו יצוא חופשי, המתנה את העיסוק ביצוא פסולת ברזלית (פרט 72.04 בתעריף המכס), ב"רישיון עסק". להלן התייחסות חברי חטיבת הפלדה לבניין, באיגוד לשכות המסחר "להלן" "החטיבה" (או "חברי חטיבת הפלדה"), לנושא.

חברי חטיבת הפלדה סבורים כי השינוי המוצע, אם יתקבל, יפגע בחופש העיסוק באופן לא מידתי ומהווה הפליה קשה ליצואן של פסולת ברזלית לעומת יצואן בכל תחום אחר. יודגש כי ככלל, יצואן, על פי צו יצוא חופשי, אינו נדרש לרישיון עסק וכי אין בכלל קריטריונים לקבלת רישיון עסק של יצואן כאמור.

ואלה נימוקי ההתנגדות:

1. הפרדה בין בעלי מגרשים לבין היצואן בפועל:

צו רישוי העסקים (עסקים טעוני רישוי), תשע"ג - 2013 מחייב ברישיון עסק כל מי שעוסק באחסון, מיון וסחר בגרוטאות מתכת. הרציונל מאחורי דרישה זו נובע מן התופעה הפסולה בה נמצאו גרוטאות מתכת גנובות במגרשים לאיסופן, מה שמגביר את הצורך בפיקוח הדוק יותר על הנעשה במגרשים אלה. אנו סבורים כי הפיקוח על הסחר בפסולת ברזלית חייב להיעשות בשטח העסק, קרי במגרש בו נסחר המוצר. לעומת זאת, לגבי יצואן, שאינו מחזיק במגרש, אין כל רלבנטיות לדרישה המוצעת בצו יצוא חופשי להחזקת רישיון עסק.

2. החלת דין זהה לכל קנייני הגרוטאות –

באופן כללי ניתן לחלק את הסחר בגרוטאות לשלושה שלבים עיקריים:

בשלב הראשון, פועלים ברחבי הארץ מאות אספני ברזל וגרוטאות, מרכולתם נמכרת, בשלב השני, לעשרות מגרשי אחסון בהם מתבצעת הפרדת החומר ומיונו. בשלב הבא, נמכרת הסחורה לשני גורמים עיקריים:

א. **התעשייה המקומית** – כאשר מדובר על שתי חברות גדולות השולטות באופן מוחלט ביצור ועיבוד החומר בארץ והפיכתו לחומר גלם או למוצר מוגמר כגון ברזל לבניין.

ב. **יצואנים** – מדובר בעשרות בודדות, אשר רוכשים את הגרוטאות מבעלי המגרשים ומייצאים אותם לחו"ל - **לרוב היצואנים אין מגרש או שטח אחסון משלהם.**

בצו יצוא חופשי מבקשת למעשה המדינה לבחון את מקור הסחורה ליצוא בעוד שכאשר התעשייה המקומית רוכשת גרוטאות אין פיקוח דומה, מאחר והסחורה עוברת התכה ואין כל אפשרות לעקוב אחר מקורה.

3. האמצעי אינו משיג את המטרה

זאת ועוד, על פי מידע שבדינו עולה כי מרבית הגניבות בשוק זה מתבצעות בפסולת האל-ברזלית כגון נחושת ומתכות אחרות ולא בפסולת ברזלית. על כן אנו סבורים כי הדרישה לרישיון עסק ליצואן של גרוטאות ברזל, אינה משרתת את המטרה ועל כן אינה מידתית.

4. ניסיון להגבלת העיסוק

אנו עדים לאורך השנים לניסיונות רבים להגביל את העיסוק של יצוא גרוטאות ברזל. חטיבת הברזל תומכת בכל מגמה למגר תופעות פסולות אך יחד עם זאת עומדת על זכותה הלגיטימית לעסוק בתחום. לא יתקבל על הדעת כי יינקטו פעולות חריגות וייחודיות מצד המדינה כנגד יצואני ברזל.

נשמח לסייע ולהעביר, מידע או כל חומרי עזר היכולים לתרום להבנת התחום. כמו כן, נבקש להיפגש עם הצוות המקצועי, הבוחן את הנושא, בכדי להעמיק את הדיון בעמדתנו.

בכבוד רב,



חיים עוז

סמנכ"ל חטיבות ענפיות

העתקים:

- עו"ד דבורה מילשטיין, הלשכה המשפטית, משרד הכלכלה

- מר זאב ברל, מינהל כימיה, משרד הכלכלה